

Zeumerhutspot

Wat een weertie, hee, de leste weke. 't Is me wat! Veraal zô fijn voor aalle kaander die nou vekansie hebbe. Trouwes, voor de grôôtes nè zô goed netuurlijk. 't Lijkt net of aalles d'r dan 'n bietjie blijer uitziet, ving 'k. Zeumerklere zijn dikkels veul leuker en fleuriger om te zien, iedereen lijkt 'r gezonder uit te zien met een blossie of 'n bruin kleurtie en 't is net of de mense meer lache en vriendelijker zijn. 'k Ben aareg blij dà 'k in een land weunt met een duidelijk verschil tusse de saaizoene, mor m'n voorkeur gaot duidelijk uit naer de zeumer, hoewel 'k 't voorjaer ok hêël fijn vingt, hoor.

Strôômpie mee

“Gaon jullie ok nog weg?”, vraege ze soms. Wij? Nog weg? We zijn al trug! En fijn dà me 't gehad hebbe, heerlijk! Waer ovve me gewist zijn? Nie êêns zô aareg wijd weg. Aan de grens tusse Duitsland en Luxemburg. In 't Duits-Luxemburgs-netuurpark, in de Zuid-Eifel. De brug over en we zatte in Klaain-Zwitserland in Luxemburg. Wat een wonderschôône streek. Heerlijke bosse mè schitterende rotspertije en waotervallechies, leuke vriendelijke durrepies mè mooie kestele en riantte vergezichte. Snelstrôômende revierties mè tientalle kanoërs en rafters. Zellef hê me werempel ok nog twaolef kilemeter tot Echternach in 'n kano gepeddeld. 't Bleek hêemel nie moeilijk, de strôôming breng ie vâzellef waer ie weze wil. 'k Mos mè weemoed trugdenke aan de tijd dà me hier in de revier nog eb en vloed hadde! Bij opkommend waoter met opa's roeibôôt naer Waarekendam, een tijd op 'n strandjie in d'n Biesbosch, en mè vaallend tij 't Wantij uit. Een heerlijken dag hadde me dan en bekant hêël d'n dag strôômpie mee.

Vermaokelijk

Waer 'k heerlijk van ken geniete? Een blijie poes! Sjongejonge wat was Dibbesie blij dà me d'r weer wazze. Ze zag t'r aareg welvaerend uit, de buuvrouw hà primao voor d'r gezurregd. Gelukkig was t'r niks biezonders met d'n Dibbes gebeurde. Ooit, jaere geleeje, hà ze is voor een meraokelse vlooieplaog gezurregd in d'n huis. 'n Aander jaer hà ze d'r aage buiksie en d'r pôtjies hêemel kaolgeplukt. Volleges Van Donge, d'n dierearts, hà ze toe last van stress omdà ze ons zô miste en mos ze nôôdig aan de hormone. Mor nou, niks hoor, 't was aamel goed gegaon en volleges Anja's was ze aareg lief gewist. Ze hà zôwaer koppies gegeve en gespind. Allêên toe d'n buurjonge d'r een keertie bij gewist was, was Dibbesie naer bovene gevloge. Neeje, van vreemdes mò ze nog steeds niks hebbe. Nou zij me al 'n paor daege thuis, mor d'r ronkertie stao mor nie stil en ze blijf achter ons aan lôôpe en kruip gelijk op schôôtjie azze me gaon zitte. Nou leg ze ok weer hard te spinne op de stoel naest me. 't Is vermaokelijk om te zien én om te hore!

Steksies

't Aaldergrôôtste wonder ving 'k aaltijd weer de netuur. 't Is host nie te snappe. Wat is dien druif gegroeid! Meters! Faailijk zou ie is per dag, of per week, motte mete hoewel groei d'r in zit. Onbegrijpelijk hoe dat ken. De roze zijn al weer uitgebloeid, dà gong hard met dut waareme weer, mor Besjaon hêt de uitgebloeides d'r al weer uitgeknijpt en dan komp 't best nóg is tot mooie, geurige roze. Net voordà me weggonge hà 'k wat cactusse gekortwiekt. Tja, wat mò je d'r mee? Lachend hà 'k ze buite in de grond gezet en gezeed dà ze mor mosse kijke

of ze nog wouwe blijve. Wà denk ie? Ze staon d'r prachtig bij nae deuze mooie weke. Die magge van de winter weer naer binnene, die hebbe ommers zô d'r best gedaen. Trouwes, die friemeltjies van de vetplant dan? 'k Weet nooit hoe die hiet, is dat nou een moederplant of een kindjie op moeders schôôt? D'r groeie aan de zijkant van z'n dikke blaore aaltijd een hôop nieuwe klaaintjies aan. 'k Geef aaltijd zô graeg aalles een kansie en daerom hà 'k t'r een hôop in een baksie mè grond gestrooid. En nou? Hoe bestaot 't, tientalle leuke steksies! As 'k t'r soms iemand blij mee ken maake?

Post en tillefoontjies

Staopels post netuurlijk, mor wà me zô opvaalt? Je krijg bekant gêên aanzichkaorte meer. Faailijk gêên wonder trouwes hee, in een tijd van mobieltjies en sms-ies. (Hoe schrijf ie aailijk dat leste woord? Dat stao zellefs nò nie in Slierechs van A tot Z!) Vroeger, voor de tijd van de tillevisie, liet ie deur 'n kaart zien hoe 't was op je vekansieadres, nou is bekant iederêên op 'n hôop plekke gewist en aandere weet jie 't wel van de tv. Lieve meelevende tillefoontjies kregen me ok. Om êêntjie hè 'k wel lôope grinneke. Een mevrouw uit Sint-Annaland op Thole. Of 'k messchie is een middag daer wou komme verzurrege. D'n domenee daer had eerst in Blesgraef gestaon, hij hà m'n naom deurgegeve. Nou mot 't tò nie gekker worde, hee. Neeje, 'k voelde me aareg vereerd mor 'k hè netjies voor de eer bedankt. Hêêmel naer Thole? Belnêent! 'k Ben hêêmel gêên echte lezingemevrouw en 'k ben ommers veuls te blij dà 'k net weer thuis ben. Dat 't deuze week mor een raor allegaortie geworde is, met 'n handjie mooi weer, 'n scheppie blomme, 'n scheutjie kattedgespin en nog een lepel anderand, dà begriep u vast wel, hee. 't Is hutspot geworde. Echte zeumerhutspot!

Korsjonnao

Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas over de uitgaoves "Wandeling langs de Sliedrechtse dijk" in de 50-er jaere en netuurlijk 't grôôte woordeboek "Slierechs van A tot Z". Ze zijn, op waarekdaege aallebaai te kôop bij de Copy Cellar van Bas Kurreperaol naest onze waarekruimte "Het Onderhuys", Kaarkbuurt 243.